

Пам'ятайте
про
Україну!

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY

Редакция і Адміністрація:
"Svoboda"
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
(201) 434-3036
УНСоюз: (201) 451-2200

PIK XCII 4.208.

ДЖЕРЗІ СІТІ І НЬО ЙОРК. СЕРЕДА, 30-го ЖОВТНЯ 1985

ЦЕНТІВ 25 CENTS

JERSEY CITY AND NEW YORK, WEDNESDAY, OCTOBER 30, 1985

No. 208.

VOL. XCII

Таня Демчук репрезентуватиме „Свободу” на Балю преси

Джерзі Сіті, Н. Дж. — На 13-му Балю преси, що відбудеться в суботу 2-го листопада н.р., у Філадельфії заходами Фінансової секції СФУЖО і Спільки Українських Журналістів Америки, щоденник „Свобода” репрезентуватиме Таня Демчук, студентка першого року університету Вірджинії, дочка Володимира і Тани Демчук.

Таня враз із батьками та старшою сестрою Любою живе від восьмого року життя в околиці Вашингтону, де вперше враз із родиною стала частиною активної української громади столиці країни.

Тут вона ходила до Школи Українства і стала членом молодіжної організації Пласт, тут вона також вступила до молодого дівчиного до Школи Бандуристів під керівництвом д-ра Ігоря Масинка. Як пише у своєму щоденнику, власноручному життєписі, беручи участь у літніх таборах бандуристів мала нагоду пізнати незабутнього батька бандуристів маестра Григорія Китастого, яким захоплювалася ще в дитинстві. Таня велику любов до бандури та до української пісні, яка залишилася до сьогодні.

Як член капелі, Таня виступала на концертах в Нью Йорку і Філадельфії, а також виступала вона з українськими піснями у місцевій телевізійній програмі. Учень престижної середньої школи, Таня Демчук була особливою активною у музичному житті школи, співала у хорі та виступала з групою любителів популярної музики і репрезентувала свою школу на конкурс краси та талантів.

В минулому році вона грала головну роль в оперетці „Савант од музику”, яку ставила її школа, та здобула дуже добрі критичні відгуки. Літом 1985 року Таня поїхала до Європи з групою студентів хорового мистецтва стейт-коледжу Вірджинії, яка давала концерти класичного та популярного репертуару.

Спів — це Тані найбільша пристрасть та зацікавлення, і як сама признається її мрією є виступати на американській сцені в ролі.

Ці свої зацікавлення і стремління вона продовжує тепер на університеті і вже належить там до музичної групи, яка 1-го листопада дасть свій перший самостійний концерт.

Таня Демчук

Таня однак ніде і ніколи у американському світі не забуває, що вона українського походження та це стає завжди підкресленим і відповідно поінформувати своє чуже оточення. На її думку слід молодим українцям включитися до життя в американське життя, але постійно інформувати про Україну і доки не старатися зберігати українську мову. Саме з цієї думкою Таня хоче випустити платівку з українськими народними і популярними піснями у своєму виконанні.

Ціле музичне зацікавлення, як також велика любов до спорту, зокрема до відбавки і лещат, не перешкоджає її представництву „Свободи” до поважних заходів в напрямку студійської та вчених і сателітних країн. З поїздки по Європу до учасників з ССРСР виявляється, що участь вчених з комуністичних країн є разючо малою, бо тільки 18 осіб, а тематика їх дуже обмежена: дев'ять братимуть участь в панелях, які розглядатимуть тільки бібліотечні питання, а решта доповідатимуть на мало цікаві теми. Це вказує на тенденцію невмішування у певні справи і втечу від конфронтацій з науковими вільного світу, як це траплялося в минулому з некористю для союзової науки і аргументації.

Наукове Товариство ім. Шевченка братиме участь у двох панелях, один з яких

ЗУСТРІЧ З Е. АНДІЄВСЬКОЮ І І. КОШЕЛІВЦЕМ

Нью Йорк, Н. Дж. — Заходима відвідати „Свободу” тут в суботу, 2-го листопада н.р., о год. 6:30 вечора, в Будинку Наукового Товариства ім. Шевченка при 63-4-та авеню, відбудеться зустріч українського громадянства з Еммою Андієвською і Іваном Кошелівцем з нагоди появи його мемуарів „Розмови в дорозі до себе”. Після програми, в якій, крім гостей з Європи, візьме участь Остан Тарнавський, голова „Слова”, буде товариська зустріч при вині.

ДЖ. ШУЛЦ ВІДКРИЄ ТРЕТІЙ КОНГРЕС ДЛЯ СОВЕТСЬКИХ І СХІДНОЄВРОПЕЙСЬКИХ СТУДІЙ

Вашингтон. — Сьогодні, 30-го жовтня н.р., тут почнеться шестиденний науковий конгрес, що його влаштує Міжнародний комітет для советських і східноєвропейських студій, спільно з Американською асоціацією для поширення слов'янських студій. До участі в конгресі зголосило свою участь також Наукове Товариство ім. Шевченка та пов'язана з ним Асоціація для студій національності ССРСР і Східної Європи, яку організував проф. Степан Горак і яку очолює тепер проф. Орест Субтельний.

Конгрес розпочнеться о год. 7:30 вечора у великій залі готелю Шератон вступною промовою державного секретаря ЗСА Джорджа Шульца, після якого промовлятимуть німецький професор Оскар Анвайлер, голова Міжнародної Асоціації та Александер Даллін, голова Американської асоціації. Після відкриття і двох згаданих вступних промов у цьому ж готелі в залі Котиліон відбудеться бенкет з участю присутніх науковців і запрошених видатних гостей.

Конгресова програма охоплює понад 200 окремих сесій, на яких доповідатимуть понад 2,000 науковців із 40 держав світу. Після доповіді про бойкот світових конгресів, у цьому візьмуть участь також советські вчені та вчені із сателітних країн. З поїздки по Європу до учасників з ССРСР виявляється, що участь вчених з комуністичних країн є разючо малою, бо тільки 18 осіб, а тематика їх дуже обмежена: дев'ять братимуть участь в панелях, які розглядатимуть тільки бібліотечні питання, а решта доповідатимуть на мало цікаві теми. Це вказує на тенденцію невмішування у певні справи і втечу від конфронтацій з науковими вільного світу, як це траплялося в минулому з некористю для союзової науки і аргументації.

Наукове Товариство ім. Шевченка братиме участь у двох панелях, один з яких

В Нью Йорку відбудеться відзначення Листопадового Чину

Нью Йорк. — В неділю, 3-го листопада н.р., о год. 3-й

пополудні, тут в залі середньої школи Ашер Ліві при 1-й авеню між 11-ої і 12-ою вулицями, відбудеться, заходами Комітету Об'єднаних Українсько-Американських Організацій, святковий захід на честь відзначення 67-их роковин Листопадового Чину. У мистецькій програмі беруть участь: о. Роман Мірчук — святочне слово, ансамбль бандуристів „Гомін”, мистецький керівник С. Ковальчук, Стефан Назаркевич-Юренич — рецитация, Олена Геймур, сопрано — сольоспів.

Цієї неділі будуть правити Богослуження в наміренні Українського народу в українських церквах метрополітального Нью Йорку, а в церкві св. Юра о год. 12-й ополудне. Побажано було б, щоб організації, товариства, комбатанти та інші прийшли на Богослуження з організаційними прапорами.

Квитки вступу в ціні 5 і 6 дол. можна набувати в крамницях „Арка” і „Сума”, або при вході на залю.

КОНГРЕС ДЛЯ СОВЕТСЬКИХ І СХІДНОЄВРОПЕЙСЬКИХ СТУДІЙ

Друга сесія, у якій братимуть участь НТШ, присвячена 50-літній смерті колишнього голови НТШ і будівничого цієї установи проф. Михайла Грушевського. Доповідатимуть професори: Роман Шпорлюк, С. Горак, О. Субтельний, Володимир Косик, а також професори не-українці.

Серед двох сотень сесій буде також третя, влаштована українськими науковцями на тему: „Унітарні Церкви між Москвою і Ватиканом після Другої світової війни”, яка відбудеться в п'ятницю, 1-го листопада в часі між 9-11:30 до полудня. Нею керуватиме проф. Тома Е. Бірдлі Сіті коледжу в Нью Йорку. Доповідатимуть професори: Богдан Бошорк, Василь Маркус, о. Атанасій Пекар, Денніс Е. Дан і Річард Г. Маршалл. На конференції доповідатимуть також багато більше українських вчених.

У неділю, 3-го листопада, о год. 5:30 до 7:30 вечора відбудеться товариська зустріч, яку підготує Осередок НТШ у Вашингтоні під проводом новообраного до лави проф. Теодора Залучького. Ця зустріч дасть змогу українським науковцям взаємно познакомитися і навести зв'язки з неукраїнськими учасниками конгресу.

Вітальні привітання до українського народу в українських церквах метрополітального Нью Йорку, а в церкві св. Юра о год. 12-й ополудне. Побажано було б, щоб організації, товариства, комбатанти та інші прийшли на Богослуження з організаційними прапорами.

Квитки вступу в ціні 5 і 6 дол. можна набувати в крамницях „Арка” і „Сума”, або при вході на залю.

СОВІЗОВІ ВЕЧЕРНИЦІ

Торонто. — В суботу, 16-го листопада н.р., о год. 7:30 вечора тут в залі паравіи УКЦеркви при 515 Бродвей авеню, Торонто-Схід, відбудуться союзові вечерні, що їх влаштує торонтонська Округа УНСоюзу у році відзначення української молоді. До танців приграватиме оркестра „Явори”, смачний буфет; несподіванки, приємна атмосфера.

Г. Кіссінджер підтримує космічну оборону

Колорадо Спрінгс, Кол. — Колишній державний секретар ЗСА Генрі Кіссінджер який досі сумнівався в доцільності створення системи протиракетної оборони з елементами космічного базування, заявив, що тепер він підтримує ініціативу президента Рональда Регена.

Виступаючи перед курсантами військово-повітряної академії, Г. Кіссінджер заявив, що система космічної оборони ні в якому випадку не повинна стати предметом торгівлі під час листопадової зустрічі на вершинах у Женеві. Колишній державний секретар назвав пропозицію Р. Регена про створення космічної проти-

ракетної оборони „першою оригінальною ідеєю в американській стратегії за останні 25 років”.

На думку Кіссінджера, ініціатива Регена щодо створення космічної оборони і зростання потуги американських збройних сил за останні кілька років стали головною причиною згоди Советського Союзу на зустріч між Регеном і Горбачовим.

„Совети добре знають, що система космічної оборони перекреслює майбутні плани. Ми досягнемо прогресу в переговорах по роззброєнню, якщо Советський Союз буде знати, що їх ракети не зможуть пробити наш оборонний щит”, — сказав Кіссінджер.

Дж. Шульц поїде до Москви

Нью Йорк. — Державний секретар Джордж Шульц зустріється з міністром закордонних справ ССРСР Едуардом Шеварднадзе в американській місії при Об'єднаних Націях і мав з ним розмову, яка тривала понад дві години.

Після розмови Дж. Шульц сказав репортерам, що обговорювалися всі проблеми, які будуть затрутити на майбутній зустріч Рональда Регена і Михайла Горбачова в Женеві. Головними питаннями і далі залишаються роззброєння і невдачі пропозиції Президента про спільні зусилля двох держав щодо урегулювання регіональних конфліктів.

Дж. Шульц прийняв пропозицію відвідати Москву для детального обговорення порядку денного листопадової зустрічі на вершинах. Президент Р. Реген вважає, що найбільш зручним часом для цієї поїздки буде 4-го — 5-го листопада. Під час перебування в Москві Шульц зустріне з М. Горбачовим і Е. Шеварднадзе.

„Народи всього світу з нетерпінням чекають на зустріч в Женеві і на її результати”, — сказав після розмови з Шульцом советський міністр.

„Ми провели інтенсивний обмін думками, — заявив Шульц. — В деяких питаннях наші точки зору зблизилися, але залишається ще дуже багато праці”.

В АМЕРИЦІ

КРАЙОВЕ УПРАВЛІННЯ авіації і дослідження космосу (НАСА) повідомило, що для участі в космічному політі у вересні наступного року буде вибраний один американський журналіст, який розкаже всьому світові, що значить самому побувати в космосі. Адміністратор НАСА сказав, що остаточна кандидатура журналіста, який полетить у космос, буде вибрана не пізніше 15-го — 16-го квітня, а повідомлення про це з'явиться 17-го квітня 1986 року. Цю роботу затвердженням для участі в космічному політі, журналіст повинен обов'язково бути громадянином ЗСА, мати не менше п'ятирічний професійний стаж, працювати за своєю спеціальністю повний робочий тиждень і дістати рекомендацію свого працевлаштування.

ПЕРЕБУВАЮЧИ В НЬО ЙОРКУ на ювілейній сесії Генеральної асамблеї ООН, президент Рональд Реген зустрівся в п'ятницю, 25-го жовтня, з родиною покійного Леона Клінггофера, американського туриста, вбитого терористами на італійському кораблі „Ахільс Лявро”. Висловивши співчуття, Президент запевнив родину покійного, що постараться зробити все можливе, щоб подібні інциденти ніколи більше не повторилися.

ВІПЕРШЕ В ІСТОРІЇ ЗСА федеральний Уряд завершив фінансовий рік з дефіцитом, що перевищує 200 мільярдів доларів. Як повідомив Департамент фінансів дефіцит у 1985 фінансовому році, що закінчиться 30-го вересня, досяг 202,8 мільярдів доларів. Попередній сукупний рекорд дефіциту (195,4 мільярдів доларів) був встановлений у 1983 році.

КОМПАНІЯ СІ-БІ-ЕС повідомила про намір советського уряду надати президенту Рональду Регенові можливість звернутися до советських телевізійних глядачів у формі пресової конференції, і записано на плівку. Ця інформація містилася в заяві одного з советських дипломатів у Вашингтоні. Представники Адміністрації не підтвердили це повідомлення. З Москви досі нема відповідей на пропозиції, зроблені Адміністрацією раніше.

ПРЕЗИДЕНТ РОНАЛД РЕГЕН і державний секретар Джордж Шульц заявили, що є реальна перспектива досягнення угоди між Ізраїлем і Йорданією і що З'єднані Штати Америки мають намір яскраво підкреслити свою зацікавленість і виступити в ролі посередника. З цією метою в Амман для консультацій з королем Хусейном вилетів заступник державного секретаря в близькосхідних і південноазійських справах Річард Мірфі.

М. МЕДВІДЬ, СОВЕТСЬКИЙ МОРАК, ЗНОВУ В РУКАХ АМЕРИКАНЦІВ

Вашингтон. — Мирослав Медвідь, молодий моряк із советського торговельного корабля „Маршал Конев”, який два рази пробував втекти, скопивши в рік Міссісіпі, раз із советського корабля, а другий з американського човна, яким берегова сторожа доставляла його назад до корабля, щоб віддати в руки советських чинників, знову опинився в руках американців тому, що Державний департамент поставив справу дуже ясно і рішучо: советський корабель стояти закордон в Нью Орліс поки еміграційні чинники ЗСА і представники Державного департаменту не отримають права говорити з ним на „неутральному терені”, тобто поза советським кораблем.

Не маючи іншого виходу і маючи не бажачи загострювати відносин між ЗСА і ССРСР напередодні женьєвських розмов між президентом Рональдом Регеном і советським лідером Михайлом Горбачовим, советські чинники погодилися віддати М. Медведя знову в руки американців. „Він виглядав хворим, виснаженим, злегка стомленим і потребував лікарського перегляду”, — заявили представники Державного департаменту, які віддали його тимчасово під опіку лікарів для перегляду, а сама розмова з ним має відбутися у вівторок, або в середу, 29-го чи 30-го жовтня.

Офіційні речники ЗСА бажали довідатися чи моряк М. Медвідь бажав залишитися в Америці і наміряться просити права політичного азилу, чи бажав повернутися добровільно до ССРСР. Очевидно, розмова з Медведом, який правдоподібно, є українець, відбуватиметься у присутності советських спостерігачів

відпоручників капітана корабля і представників советської амбасди у Вашингтоні. У двох раніших розмовах молодий моряк мав заявити, що він не шукає притулку в ЗСА, але речники Державного департаменту заявили пізніше, що з боку доброго перекладача Медвідь міг не зрозуміти належне питання американців, або самої форми питання.

Речники Адміністрації президента Р. Регена заявили, що еміграційні чинники повинні затримати моряка ще якийсь час поки Уряд не зробить в тій справі остаточного рішення, вислухавши змодельованих представників Державного департаменту.

Вмижчасі в користь М. Медведя виступив колишній советський моряк литовського походження Сімас Кулідра, який за американську помилку відсидів 10 років в советських концлагерних таборах в Сибірі, і Володимир Половчак, український юнак, який недовго отримав у Вашингтоні горожанські папери ЗСА, коли йому сповнилося 18 років. Обидва вони і багато українських організацій та приватних осіб, апелювали до Президента ЗСА не допустити до ще одної помилки і видати моряка в руки советських органів безпеки, які жорстоко розправлялися з в'язнями.

Державний секретар Джордж Шульц, який перебував тепер в Оттаві, інформуючи канадський уряд про заплановані розмови в Женеві, заявив, що справа моряка не матиме жадного впливу на хід підготовки розмов. „Ми завжди поглядимо на такі справи в дусі справедливості, не дивлячись на те, що казатимуть про це справу речники ССРСР”, — заявив Дж. Шульц

У СВІТІ

АГЕНТСТВО АССОШІЕТЕД Пресс повідомило, що Ясір Арафат, лідер Палестинської Визвольної Організації, виступаючи на пресовій конференції в Багдаді, столиці Іраку, погрожував З'єднанім Штатам Америки відповісти за збомблення ізраїльськими літаками головної квартири ПВО в Тунісі. Арафат заявив, що плям збомблення це частина також американського плану, який передбачає вбивство лідерів палестинських груп. Він при тому заперечив, що ПВО перенесе свою квартиру до Багдаду. У принципі він нібито не погоджувався із захопленням італійського корабля „Ахільс Лявро”, але обмовив Мохаммеда Аббаса і тих, які „в розпачі” помилково застрелили американського громадянина Леона Клінггофа. Лідер ПВО не вірить, що будь-який договір на Близькому Сході буде ефективний без участі палестинців.

ОЗБРОЄНІ БАНДИТИ непомітно пробралися до одного з країн паризьких музеїв, зтероризували дев'ятьох сторожів і приблизно 40 відвідувачів пістоліями і забрали дев'ять неоціненної вартості образів. Злодії, на думку паризької поліції, були дуже добре поінформовані і знали, які саме образи їм слід забрати. Ціла „операція” тривала дослівно п'ять хвилин. Це перший випадок, заявив куратор музею, що злодії в білий день, користуючись зброєю, вкрали таку велику кількість образів і втекли запаркованим під самим музеем автомобілем. Поліція у цілій Франції і сусідніх країнах розшукує за злодійською шапкою. Вартість образів тільки приблизно оцінюють на понад 12 мільярдів доларів.

ІЗРАЇЛЬСЬКІ ВОЄННІ літаки знову збомбили бази палестинських терористів в Лівані в долині Бекаа, у якій розташовані сирійські війська. Збомблені бази належали двома екстремістичним палестинським групам, що їх політично і матеріально підтримує Сирія. Вони однак не погоджуються з політикою Палестинської Визвольної Організації очолюваної Ясіром Арафатом. Усі літаки, які брали участь в цьому рейді повернули згідно з ізраїльською версією, на свої бази. Покищо не відомо скільки осіб загинуло під час бомбардування.

ЙОРДАНІЯ СТОЇТЬ перед справжніми труднощами, якщо король Хусейн прийме ініціативу Ізраїля переговорувати без участі представників Палестинської Визвольної Організації, — заявили речники ПВО в Тунісі, де, як відомо, міститься головна квартира Ясіра Арафата. Обидва лідери, Хусейн і Арафат, планують в особистій зустрічі і розмовах, які відбуваються в Аммані, столиці Йорданії, дійти до якогось порозуміння.

ПРЕЗИДЕНТ РОНАЛД РЕГЕН, Державний департамент і Пентагон почали поважно застановлятися над загрозою для американських баз на філіппінських островах у зв'язку із загостренням там політичної ситуації, впертістю і готовістю поновити кандидатури на президента Фердинанда Маркоса та відкритою боротьбою комуністів та інших опозиційних партій проти уряду. Останньою появився друком дві студії американських розвідних чинників, пригтовані на бажання конгресових комісій, які вказують, що політична і мілітарна ситуація у Філіппінах погіршується. Льокація Пентагоном 1,3 мільярдів доларів на поліпшення і модернізування американських баз в тій країні мабуть буде стримана на якийсь час у зв'язку з погіршенням ситуації, — заявили поінформовані особи у Вашингтоні.

Фундація ім. Мазери почала акцію напередодні зустрічі Реген-Горбачов

Вашингтон. Фундація ім. Гетьмана Мазепи підготувала висилку сотень поштових карточок „закликів до Москви” в намаганнях звернути увагу світу на трагічну долю України напередодні вже близької зустрічі між президентом Рональдом Регеном і советським лідером Михайлом Горбачовим. Згідно з твердженнями Андрія Білика, віцепрезидента фірми публічних зв'язків ІМАкс, яка проводить акцію на замовлення фундації, питання відносно советсько-американських відносин знаходяться в центрі уваги світу, що саме дає українцям нагоду використати можливий доступ до преси та інших засобів масової інформації в Америці й Канаді.

Одна третина кількох соток карточок „закликів до Москви”, куплених українцями цього літа, звертає увагу на Тисячоліття Хрищення України. Текст карточок з'ясовує русифікаційну політику советського уряду, який використовує для цієї мети Російську Православну Церкву. На одній карточці поміщена така заява: „Важливо поінформувати Захід та нагадати Москві про релігійну історію і культуру з точки зору українського народу”. Приблизно 100 карточок вилетіло на Великий

Олена (ліва) і Люба Матківські кидають у поштову скриньку кілька карточок — „закликів до Москви”.

голод 1932-33 років. На деяких карточках знаходиться цитата журналіста Малколма Маггериджа, який сказав: „Офіційні советські представники ще сьогодні заперечують факт, що в Україні в 1932-33 роках відбувся страшний голод”. А. Білик запевнив, що ця цитата буде використана, щоб звернути увагу американської преси на Великий голод і щоб натиснути на Горбачова, щоб він став першим советським лідером, який визнає цей історичний факт.

На 107 карточках поміщена коротка, але промовиста цитата Вольтера з 1731 року: „Україна — народ, який завжди намагався бути вільним”. Якщо цитату

(Закінчення на стор. 3)

СВОБОДА

FOUNDED 1983
Svoboda USPS (50-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.
Subscription 1 year — \$40.00, 6 months — \$22.00, 3 months — \$12.00
UNA members \$7.50 — 6 months, \$15.00 — 1 year. Change of address — \$1.00. Make check or money order payable to "Svoboda".
Postmaster: Send address changes to "Svoboda", P.O. Box 346, Jersey City, N.J. 07303.

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Відгуки на промову Регена

Можна припускати, що президент Роналд Реген порозумівся із найближчими союзниками НАТО і дістав від них згоди на загальний характер свого виступу на Генеральній Асамблеї ОН 24-го цього місяця. Але для величезної більшості міжнародного світу і американських громадян та промова була несподіванкою. Загально люди сподівалися, що Президент говоритиме про сучасну міжнародну ситуацію і зосередиться на призначенні на 19-20-го листопада своїй зустрічі у Женеві з новим кремлівським вождем — Михайлом Горбачовим. Але Реген відхилився від такої трафаретної схеми і присвятив свою промову розгляді взагалі хронічного напруження між Америкою та цілим вільним демократичним світом і Советським Союзом. Причину того напруження він бачить не в перегонах у зброєнні, а в принципових можливостях між системою західної демократії і системою більшовицького комунізму та безскупупній експансії комунізму, підтримуваний збройною силою советської імперії. І це була несподіванка, тим більше, що спосіб виголошення цієї промови і вся постава Роналда Регена прикувала до себе увагу кругло тисячі осіб, які вщерть виповнили величезну залу в палаці ОН. Царила повна тиша. На обличчях людей було зосередження і напруга, з якою всі слухали Президента, в якому видно було, що це лідер американської потуги і всього вільного світу.

Роналд Реген мусів імпонувати, коли виголошував свою історичну промову з пам'яті, гладко, ні разу не заїкнувшись і заглянувши до рукопису тільки тоді, коли відчитав цитату з промови колишнього советського прем'єра Косигіна. Советський міністер закордонних справ Едвард Шеварднадзе у короткій репліці Президенту за привичним советським звичаєм, таврував лиш підтримувана Америкою рухів спротиву в імперії. За советською термінологією — це «бандити», за термінологією Регена — це «борці за свободу». І коли Реген з пам'яті вичислював цифри советських воєнків, які перебувають в Афганістані, Етіопії, Анголі, Камбоджі і Нікарагуа, то советський міністер не міг тут нічого заперечити, бо це була стовідсоткова правда.

Рецепта Регена на відпруження у міжнародній ситуації і на закріплення миру така, щоб, — як заявив він, — «давати говорити і розпочинаючи спочатку. Від початку — від припинення експансії комунізму підтримуваної советськими багнетами. Колишній фільмовий артист — Реген має феноменальну пам'ять — він зберіг її з того часу, коли перештафув текст своєї ролі мусів, як кожний актор, говорити з пам'яті. Навіщо всі ці цифри советських воєнків у різних країнах Азії, Африки й Америки Реген водночасно загрозив, що буде протидіяти тій експансії комунізму.

Його гострий виступ проти Советського Союзу ні трохи не захитав єдності членських держав Атлантичного пакту (НАТО) плюс Японія. У часописах і на телевізійних станціях показували, як сидять один біля одного Маргарет Тачер з Британії, канцлер Західної Німеччини Гельмут Коль, італійський прем'єр Беттіно Краксі і канадський прем'єр Брайан Малруні та посередіні Роналд Реген. Коли один репортер завадав Маргарет Тачер немудрий запит, чи недавні відвідини Михайла Горбачова в Лондоні і його ніби примирливі розмови з Маргаретою Тачер не зробили «щільні» в західному фронті, вона засміялася і заявила, що «нікі й нікі відвідини не всилі захитати нашого єдиного фронту». Використовуючи своє триденне перебування в Нью-Йорку, Реген розмовляв окремо з різними чужинецькими державними мужами, розмовляв також ще раз 20 хвилин з названим вище советським міністром закордонних справ, вже після своєї промови. У цій розмові він прийняв запитання від Москви, щоби полетів туди державний секретар Джордж Шульц для остаточної зустрічі у Женеві.

На внутрішньому американському терені промова Регена в ОН здобула загальне признання і ще більше поглибила популярність Регена. Демократичний опозиційний супроти Регена фронт ні словом цієї промови не скритикував, бо Реген говорив про права людини і право самовизначення народів — засадничі «віру» Демократичної партії, дармащо Вудро Вилсон, демократ, який перший проголосив у своїх «14-ох пунктах» право самовизначення народів, конкретно признав його тільки полякам і чехам. Характеристичним відгуком на промову Регена була передова стаття в популярному ньюоркському «Дейлі Ньюз», редакція якої рахується з настроями своїх кругло двох мільйонів читачів. У цій передовій статті з 25-го жовтня ц.р. названо промову Регена в ОН «подумом свіжого повітря» в ОН, на адресу якої Реген одверто зробив запит, що, вони, Об'єднані Нації, завели надії, що Об'єднані Нації будуть «інструментом миру».

У західній пресі прийнято повторювати, що життя в Мадярщині найбільш можливе з усіх «братніх» соціалістичних країн, але статистика, яка говорить про кількість прибутку на душу населення країни східного блоку, на перше місце ставить Східну Німеччину, далі Чехо-Словаччину і врешті Мадярщину.

Коли говориться про найбільш можливе життя в Мадярщині мається на увазі не його матеріальну сторінку. Література і мистецтво цієї країни не так страждають від опіки режиму, як в решті соціалістичних сателітних країн. Літературе і мистецтве життя Мадярщини характеризує смерть догм. Це відноситься до тих догм, які досі вважалися непорушними.

Першою догмою, яка зникла, був соціалістичний реалізм. З точки погляду сталінсько-жданівської ідеології для літератури він був найвищим законом. Він кращий від критичного реалізму, що у щоденному житті бачить зародки світлого майбутнього, плекає оптимізм разом з революційною романтикою. Тому в СССР найкращим письменником соціалістичного реалізму був Михайло Шолохов.

Такі ж критерії зобов'язували і Будашенко. Останнім часом дещо змінилися. Про соціалістичний реалізм не дбають письменники і художники. Цей термін навіть зник з офіційного лексикона і з думок ідеологів та літературних критиків. Можна

Михайло Кучер

ДОГМИ І ТАБУ

подумати, що соціалістичний реалізм в Мадярщині ніколи не існував. Про нього просто не згадують. У зв'язку з тим зник постулат, згідно з яким треба було вважати советську літературу зразком для всіх літератур «народних демократій». Тільки твори советських авторів вважалися вершинами досконалості. Навіть тоді коли вони були нудні і наївні.

Траплялися сумні анекдоти. 1949 року відомий мадярський марксист відважився сказати, що критичний реалізм Бальзака і Флобера вищий від советського соціалістичного реалізму. Не можна вважати мисль, яка влізла на гору Еверест, рівною із слоном, що стоїть внизу. Тепер у Мадярщині не можна знати людину, яка вважала советську літературу зразком досконалості. Таку людину прямо висміяли б.

Слідом за догмою соціалістичного реалізму впала інша складова його частини — «партійність». Тепер партійні керівники в літературі творять описані далеко не найкраще. Є немало літературних творів, де партія взагалі не згадується. Арифметична кількість позитивних партійних героїв в літературних творах не мусить бути більшою від негативних. В Мадярщині тепер можна спокійно писати зовсім не в дусі соціалістичного реалізму.

Можна навіть писати аполітичні романи з «подружнім трикутником».

У мадярській літературі як взагалі у мистецтві проходить процес «реорганізації», однак й досі не можна торкнутися біжучих пекучих внутрішніх і зовнішніх проблем, проте комуністичної літератури у властивому тому слова значенні в Мадярщині зовсім небагато.

Лібералізація в Мадярщині не впала з неба. Вона наслідок довгих боїв з татрами по боці письменників. Партія все таки не забула 1956 рік і фронтальний терор не застосовує. Уже краще лібералізація, «мирне співіснування» як вибірко-вий терор і постійні санкції.

Однак повної цілості між партією і мистецтвом нема. І досі існує система — табу, заборона торкатися певних тем. Мадярській літературі вже бракує певних догм, але існує велика кількість табу. Перше табу — це Советський Союз. Про СССР і досі не можна висловити найменшої критики. Догма примату советської культури загинула, але критика неможлива. І досі Советський Союз непомилковий у всьому. Табу в літературі розповсюджується і на 1956 рік та на ролі советської армії у зліквідуванні антисовєтської революції. Не можна писати і про 1968 рік у Празі. Не можна критикувати

чеського Гусака. Не можна сказати правду про країни Африки, з якими Москва має добрі відносини.

До категорії табу належать керівники комуністичної партії. Однак культ особи не існує, хоч першого секретаря партії критикувати не можна. Не можна ставити під сумнів мудрість і доцільність соціалістичної системи та порівнювати її з капіталістичною. Не можна сумніватися у правдивості виборів — 99 відсотків за комуністичну партію.

До мадярських табу також відноситься еміграційна література. У советських умовах порушників табу відкидають фізично. Табу в СССР і у всіх «братніх» країнах — це підстава владі. Знищення, або захитання хоч одного табу веде за собою знищення решти. За системою табу стоять такі поняття як «державна необхідність», «партійна необхідність». За системою табу стоїть меншість, яка силою захопила владу. Ця меншість знає що як довго існує заборона торкатися табу — її становище безпечне. Як що табу зникнуть, меншість, яка володіє більшістю, зникне також.

Залишається відкритим питання чи терор компартії державу, чи він означає відсталість, невміння порадишити собі з опозицією нормальному дискусію. Про терор офіційна преса не пише, значить його нема. Режим соромиться компромітуючої правди, не

(Закінчення на стор. 4)

Привіт Конвенції УАКРади від СКВУ

ПИСЕМНИЙ ВІД ПРЕЗИДЕНТА П. САВАРИНА — П. РУКАЧА І ФЛІСА

Дуже дякую за ласкаве запрошення взяти участь у Конвенції Української Американської Координаційної Ради в днях 18-20 жовтня ц.р. у Філадельфії. З різних причин, які подав вам, пане голово, в нашій телефонічній розмові, прибути на Конвенцію не зможу, тож дозволяю цю дорожню переслати вам і всім учасникам Конвенції в імені Світового Конгресу Вільних Українців найщиріші побажання успіхів і ділових напад. Надіюсь що вибравши керівні органи, не будете боятись порушити певні проблеми нашої діаспори у вільному світі, а зокрема у вашій могутній країні, асимілюючи молоді, мішані подружжя, закупаючи української мови, відхід від традиційних українських церков, слабу участь у політичному житті країни, замість зацікавлення найвищою освітою і т.п.

Вдячний УАКРаді і за те, що минулого року відіграв на мій заклик відкрити свою Конвенцію на пізніше, тоді коли Конгресовий Комітет не взяв його до уваги, і у висліді закріплюється подвійна репрезентативність у ЗСА, але остаточно — важливіші принципи демократії і праця, як все інше. Прощу, однак, ніколи не забувати, що «в єдності сила народу» і

постійно до неї змагатися, бо не вважаючи на всі різниці ми брати і сестри, а не вороги, і одна в нас мета: збереження і розвиток української субстанції тут і в інших країнах, то не кількість, що рішає, а якість, ясно визначена мета і постійне примування до неї! А праця в нас більше як існує, для всіх!

У цей Рік молоді, окремо прошу звернути увагу на нашу молоді, її виховання, її фізичне, моральне і освітньо-культурне обличчя, бо яка буде наша молоді — таке буде й майбутнє нашої діаспори. Наприклад, як це так, що інші народи зуміли перешепити свої мови навіть за океаном, а ми навіть маємо трудність нашу зберегти самі для себе? Прощу також звернути окрему увагу на святкування 1000-ліття Християнства України, річниця, яка приходить раз на 1000 років і яка не лише повинна показати світові нашу історичність, але й наше теперішнє незалежне становище в безбортній російській комуністичній імперії.

Ще раз, бажаю вам успішної Конвенції і залишаюсь з пошаною до всіх.

Петро Саварин, голова

УСНИЙ ВІД КАСИРА П. ФІЛІ

Маю велику приємність і честь вітати першу Конвенцію Української Американської Координаційної Ради в імені Президії Секретаріату Світового Конгресу Вільних Українців.

Ваша Конвенція відбувається в тяжкому періоді історії українського народу. В Україні — посилене русифікація; переслідування вільної думки і вільного слова; намагання — перемішавши усі неросійські національності Советського Союзу у спільному російському «котлоку» — створити «радянський народ», — переслідування віри і Церкви; арешти, довіг і повторні ув'язнення в торах примусової праці і в «психушках» українських священників, поетів, письменників, українських патріотів взагалі, із шораз частішими в останніх роках випадками їх фізичного знищення різними скритованими засобами.

У країнах нашої поселення у вільному світі завдяки послідовній і відданій праці українських суспільно-громадських, політичних і наукових установ у співпраці з Українськими Церквами ми досягли чималих успіхів в діяльній ознайомленні вільних народів світу та їх

провідних державних, політичних, наукових і релігійних діячів із долею поневоленого українського народу та його стремлінням до свободи і державної незалежності. Не диво тому, що наші успіхи викликали скажену реакцію з боку Советського Союзу у формі посиленої кампанії проти «українських буржуазних націоналістів» і проти Українських Церков і релігії в Україні і поза нею. В останніх часах вдалося советським чинникам включити в цю протипукарську кампанію певні життєві та інші кола, які під претекстом шукання воєнних злочинців намагались знезлавити українців взагалі, а зокрема тих, які під час Другої світової війни змагались за волю і незалежність України.

На цьому тлі і на тлі двополу, який, на жаль, заіснував в українських громадах в ЗСА, а також і в українських громадах в Європі, відбувається ваша перша Конвенція. Президія СКВУ, а зокрема його президент, Петро Саварин, пробували морально винити в нашім полагодженні непорозуміння і розбіжностей, на жаль безуспішно. Петро

(Закінчення на стор. 4)

Олександр Татомір

ЗЕМЕЛЬНИЙ КОМІТЕТ — В ДОПОМОГУ УКРАЇНЦЯМ В БРАЗИЛІЇ

давці склали свої датки на суму 7,500 дол. Один із них прислав 1,000, три по 500, — кілька по 200, а решта по 100 дол. ЗУАДК дав до нашої преси черговий список жертв, які своїх листах гратують за створення Земельного Фонду й закликають інших іти їхніми слідами. Володимир Бровар з Індіани пише: «Гратують за створення Земельного фонду в Бразилії. Бачу, що Канада, Бразилія, а може й Аргентина мають найкращі умовини для продовження українського громадянського життя». Відомо із своєї безпереймної жертвенності Юлія Вертингох з Флориди, що прислала на цю суму 500 дол., у своєму щирому листі підкреслює: «В репортажі у „Свободі“ мене дуже зворушило те, що наші люди так бідохнуть. Думаю, що кожний, хто має трохи почуття та сумління повинен зложити бодай скромну пожертву, як кажуть „Громада по нитці, а бідному сорочка“. Водночас посилюю дві пачки до Риму».

Сподіваємось, що всі, які мають трохи серця негайно відгукнуться на цей історичний проєкт. За пожертву в доларах — ми одержимо зразкову, ідейну молоді, яка прийде, щоб рятувати

У висліді такої настанови почали надходити до ЗУАДК-у щедрі пожертви на рятують українських хліборобів у Бразилії. Від кількох тижнів перші жертво-

виховалися тисячі нашої молоді, а сотні з них завдяки стипендійній акції СУА набувають вищу Богословську освіту у наших Духовних Семінаріях, а світську у бразильських університетах.

Українське патріотичне й жертвенне громадянство пильно слідкує за діяльністю нашого духовного й світського провідника, й на його прохання та конструктивні задуми ніколи не жаліє грошей. Після ознайомлення із земельним проєктом у Бразилії, про який щойно недавно почали писати українська преса, наша спільнота прийшла до висновку, що цей у своїх наслідках далекоглядний почин заслуговує на найбільшу увагу всіх наших заможніших поселень, що ним повинні зацікавитися наші Центральні установи, фінансові інституції та вся спільнота.

У висліді такої настанови почали надходити до ЗУАДК-у щедрі пожертви на рятують українських хліборобів у Бразилії. Від кількох тижнів перші жертво-

давці склали свої датки на суму 7,500 дол. Один із них прислав 1,000, три по 500, — кілька по 200, а решта по 100 дол. ЗУАДК дав до нашої преси черговий список жертв, які своїх листах гратують за створення Земельного Фонду й закликають інших іти їхніми слідами. Володимир Бровар з Індіани пише: «Гратують за створення Земельного фонду в Бразилії. Бачу, що Канада, Бразилія, а може й Аргентина мають найкращі умовини для продовження українського громадянського життя». Відомо із своєї безпереймної жертвенності Юлія Вертингох з Флориди, що прислала на цю суму 500 дол., у своєму щирому листі підкреслює: «В репортажі у „Свободі“ мене дуже зворушило те, що наші люди так бідохнуть. Думаю, що кожний, хто має трохи почуття та сумління повинен зложити бодай скромну пожертву, як кажуть „Громада по нитці, а бідному сорочка“. Водночас посилюю дві пачки до Риму».

Сподіваємось, що всі, які мають трохи серця негайно відгукнуться на цей історичний проєкт. За пожертву в доларах — ми одержимо зразкову, ідейну молоді, яка прийде, щоб рятувати

(Закінчення на стор. 4)

Петро Одарченко

ДОСЯГНЕННЯ УКРАЇНСЬКОЇ ЕТНОГРАФІЇ ТА ФОЛКЛОРІСТИКИ В ХІХ ТА НА ПОЧАТКУ ХХ СТ.

(Доповіль на 3-тій діяч українських музеїв референтом народного мистецтва складових організацій СФУЖО і збирачів та аматорів народного мистецтва 29-30-го червня 1985 року).

З великим захопленням записував українські пісні й Микола Гоголь, даючи високу оцінку їм: «народна пісня для України — все; і поезія, і історія, і батьківська могила. Пісні українські — народна історія, жива, яскрава, повнена барв, істини...» Німецький поет, перекладач українських народних пісень, Ф. Боленштедт у своїй книжці «Die poetische Ukraine» (1845) писав: «Ніде дерево народної поезії не дало таких смачних овочів, ніде дух народу не відбився так яскраво і сонечно, як відбився він у піснях українських... Народ, який складає такі чудові та чарівні пісні... такий народ має велику духовну силу і моральну вагу» (М. Сумцов. Малюнки з життя українського народного слова. Х. 1910, ст. 2).

У 1854 році А.Л. Метлинський видав великий цінний збірник українських народних пісень, переважно побутового характеру.

У 1856-1857 роках П. Куліш видав два твори збірника «Записки о Южной Руси». Сюди ввійшли історичні думи, пісні, перекази, легенди, казки. І не самі лише тексти тут подано, а й докладно подано біографію, характеристику кобзарів, співців, оповідачів, отже, показано не етнографічне оточення в якому робилися записи дум і пісень.

Також ж мстодом користувалися і видатний етнограф Опанас Маркович та його дружина Марія — видатна українська письменниця, відома під псевдонімом Марко Вовчок. Обое вони не тільки записали багато пісень, казок, прислів'їв, а й розповіли про оповідачів, співаків в колі їх побуту і звичок. У Качанівці 1854 року Опанас Маркович та його дружина Марко Вовчок записали багато казок, які розповідала їм талановита селянка-кріпачка Палажа Кітчина. Ось як описує її Опанас Маркович: «...вдова середніх літ... з світло-русявим волоссям... голову тримала високо, вся струнка... в кожному слові розум і чистість, в кожному русі плавність і спокій. Починаючи розповідь, — голову пов'язану чорною з малиновою каймою хусткою, схилила в той чи інший бік; спокійно, на запрошення, сідала поруч, підтримувала підборіддя пальцями, на яких були мідні персні... Казки свої попереджала вітаннями й розпитуванням, відповіді супроводила глибокою уважністю. За моїм проханням співала і навчила мене кількох старих пісень: були й такі, яких вона навчилася, переходячи з відрами повз чумацьку валку, що спинилася на відпочинку, наприклад, «Немериху». А гайдамацьку... Ой, по горах, по горах пішениччю крі» переняла від покійного батька. (Фольклорні записи Марка Вовчка та Опанаса Марковича. Упорядкував О.І. Дей. Академія Наук УРСР. К. 1983, ст. 29-30).

О. Маркович і його дружина Марко Вовчок записали з уст народу близько 50 тисяч прислів'їв і приказок. Вони збиралися їх видати, але складні матеріальні і цензурні умовини не дозволили їм здійснити цей задум, і вони передали цю збірку М. Номисові, який додав до цієї збірки ще й свої записи, та інших етнографів, а потім вибрав із цього багатого матеріалу близько 15,000 текстів і видав їх 1864 року.

Опанас Маркович і його дружина Марія Олександрівна (Марко Вовчок) не тільки записували пісні, а чудово виконували їх. Марію Олександрівну поштовхало написати близько двохсот пісень, і з її голосу німецький композитор Едуард Мертеке записав мелодії цих пісень та провів гармонізацію. Перший зошит цих пісень із 8 проєктованих був виданий у Ляйпці 1866 року («Двісті українських пісень. Співні і слова зібрав Марко Вовчок. У ноті завіс Едуард Мертеке»). На жаль, вийшов у світ тільки перший зошит.

Збирачем народних пісень і одним із перших дослідників української народної творчості був славетний український історик Микола Костомаров. Він надрукував

також дослідницькі праці про історичне значення української народної пісенної творчості (1872), про історію козацтва в пам'ятках української народної пісенної творчості (1883) та про родинний побут у творах української пісенної творчості (1905).

У Північній Буковині видатний український поет Юрій Федькович, збираючи народні пісні, особливу увагу звернув на запевнення легенд, переказів і пісень про опришків.

Українські письменники А. Свидницький, С. Руданський, І. Нечуй-Левицький, Панас Мирний, Б. Грінченко а в Галичині М. Шашкевич, Я. Головацький, І. Вагилевич, Н. Кобринська та інші записували твори українського фольклору і свої записи друкували в збірниках, альманахах тощо. У жіночому альманасі «Перший Вінок» (1887) були надруковані цінні етнографічні розвідки Софії Окуневської «Родина неволя жінок в піснях і обрядах весільних», Катерини Довбенчук — народні звичаї в Косівщині, Ольга Франко «Карпатські Бойки і їх родинне життя» та Н. Кобринської про побут українського жіноцтва в Галичині.

Найвидатніші збірники етнографічних та фольклорних матеріалів з'явилися в 1870-1880 роках XIX сторіччя. Особливо велику й плідну діяльність на полі етнографії й фольклору виявив славнозвісний український етнограф і поет, автор українського національного гімну «Ще не вмерла України» — Павло Чубинський (1839-1884). Він очолював на Україні етнографічну експедицію, здобувши цієї експедиції були надзвичайно цінні: вони склали сім величезних томів «Трудів етнографічно-статистичної експедиції в Західно-Руський Край». І том мистів повір'я, народні забавки, прислів'я, приказки, загадки; 2-й том — календарні звичаї й обряди, 3-й том — казки, 4-й том — звичаї й обряди, пов'язані з народженням дитини, весільні обряди, похоронні обряди, 5-й — найбільший обсягом — народні пісні, 6-й — Юридичні звичаї, 7-й матеріали про національні меншості на Україні, а також про житло, одяг, харчування й розваги українців. За свою працю Чубинський одержав золоту медаль від Географічного Товариства. Павло Чубинський був одним із організаторів і активних діячів заснованого в той час Південно-Західного Відділу Географічного Товариства. Видатними діячами цього Відділу були славі українські вчені: Михайло Драгоманов, Володимир Антонович, Павло Житецький, Іван Рудченко, Микола Лисенко, Федір Вовк, Олександр Русов та інші.

Продовження буде.

ІНСТИТУТ ГЕЛЛОПА опублікував результати опитування населення, згідно з яким сім з десяти осіб вважають, що вся зброя повинна бути зареєстрована. Цікаво, що власники зброї підтримують цю ідею так само активно (61:35), як і люди, що не мають її (78:16). Як і можна було очікувати, жінки більш рішуче, ніж чоловіки, виступають за обов'язкову реєстрацію.

АСИСТЕНТ ПРЕЗИДЕНТА з питань крайової безпеки Роберт МекФарлейн сказав журналістам, що Роналд Реген підготує нову пропозицію про редукцію зброєв, яка буде відповідно на пропозицію ССРР наполовину скоротити нуклеарні запаси. За словами Р. МекФарлейна, Президент ще не прийшов до остаточного рішення і тому він, МекФарлейн, не хоче вдаватися в подробиці.

„БАГАГА БУРЛАКІВ“ 1-ий Курінь Уладу Старших Пластунів 16-ий Курінь Уладу Пластунів Сеньорів

„ЗАГІН ЧЕРВОНА КАЛИНА“ 23-й Курінь Уладу Старших Пластунів 5-ий Курінь Уладу Пластунів Сеньорів

підтримують акцію Пластових Курнів УСР і УПС „ПЕРШІ СТЕЖІ“ та „ВЕРХОВИНКИ“ в справі помешчення в час зустрічі президента Рональда Регена з М. Горбачовим

сторінки в „Нью Йорк Таймс“ для представлення справи українських політичних в'язнів. Закликаємо всіх членів Пласту і Українську Громаду підтримати цю акцію своїми датками. Чеки виставляти на:

Ukrainian Orthodox Federal Credit Union
Account No. 2865
P.O. Box 160 Cooper Sta., New York, N.Y. 10276-0160

5-ий Курінь Уладу Старших Пластунів „ОРДЕН ХРЕСТОНОСЦІВ“ підтримує пластову акцію

помешчення в час зустрічі президента Регена з Горбачовим

СТОРИНКИ в „Нью Йорк Таймс“ в обороні українських політичних в'язнів.

Закликаємо всіх членів Пласту і Українську Громаду підтримати цю акцію своїми датками. Чеки виставляти на

Ukrainian Orthodox Federal Credit Union
Account No. 2865
P.O. Box 160 Cooper Sta., New York, N.Y. 10276-0160

Організації Молоді Пласт і СУМА в Пассейк-Берген запрошують всіх на

РІЧНУ ЗАБАВУ

під звуками оркестри „Нічна мелодія“

в суботу, 2-го листопада 1985 р., год. 9-та веч.
в Українській Централі в Пассейку, Н. Дж.

240 Hope Avenue, Passaic, N.J.
Вступ \$8.00 від дорослих та \$6.00 від студентів.

Українська Вільна Академія Наук у США має честь запросити Вас на

ДОПОВІДЬ

Марка Антоновича

на тему

ХАРКІВ 1830-их РОКІВ І МИКОЛА КОСТОМАРОВ

(Продовження „харківських викладів“)

Неділя, 3-го листопада 1985 р., 2-га год. дня
Будинок Академії, Мангеттен, Н. Й.
206 Захід 100-та вул.

America's Outstanding
Folk Ensemble
Company of 40
Musicians, Singers, Dancers
East European
Folk Music and Dances

DUQUESNE UNIVERSITY
TAMBURITZANGS

Nicholas Jordanoff
Artistic Director

CARNEGIE HALL
NEW YORK, N.Y. 10019

Sunday, November 10, 1985 at 8 p.m.

Sponsored by THE DUQUESNE CLUB OF N.Y.

for the benefit of
The Duquesne University Tambritzang Scholarship Fund

TICKETS: \$25.00 - \$22.00 - \$19.00 - \$15.00

Box Office or Carnegie Charge

Information: (212) 247-7800 Monday-Saturday 11 a.m. to 6 p.m.

Вступайте в члени УНС

КОМІТЕТ ТИСЯЧОЛІТТЯ ХРИЩЕННЯ РУСИ-УКРАЇНИ ГАРВАРДСЬКИЙ ПРОЄКТ, ПІД ПРОТЕКТОРАТОМ СКВУ

широ дякує нижче названим особам за грошові пожертви на реалізацію Гарвардського Проєкту в тисячоліття хрищення Руси-України:

Список чл. 7

\$10,000 — Українська Католицька Парафія св. І. Хрестителя в Ньюарку, Н. Дж.

По \$5,000 — Бабін Яр Парк Комітет у Денвері, КО, д-р Павло Ірина Джулі.

\$4,000 — Микола і Ірина Ракуш.

По \$3,000 — Христина Блаженко, Українська Федеральна Кредитивна Кооператива „Самопоміч“ у Філадельфії, ПА.

\$2,000 — Фаліна Кульчицька.

\$1,150 — Михайло і Ольга Ковальчук.

\$1,100 — Д-р Володимир і Аркадія Петришини.

По \$1,000 — Михайло Дорош, Володимир і Вікторія Кнос, д-р Юрій Р. Крижанівський, Ольга Муссаковська, д-р Степан Ірина Нічя, Об'єднання Українців Америки „Самопоміч“ в Ньюарку, Н. Дж., Ірина і Зенон Петеш, Степан Поперечний, Андрій Смит, Українська Кредитивна „Самопоміч“ у Гартфорд, Конн., Ярослав і Ірина Щербанюки.

По \$500 — Мирон Бучак, Дмитро Грамляк, Микола і Марія Грушевич, інж. Ростислав і Іванна Ільницькі (з Аргентини), Кредитивна „Самопоміч“ у Сиракузі, Н. Й., о. митрат Василь Середович, Василь і Галія Тхір.

\$400 — Маріан і Лідія Стасюк.

\$300 — Мирополь Лозинський.

По \$250 — Іван Козій, Зоря і Юрій Малаховські, Іван Пиртко з дружиною.

\$200 — Д-р Галина Скоречка.

По \$150 — Богдан і Марія Дейчаківські, Українська Федеральна Кредитивна в Рочестері, Н. Й.

\$110 — В. Щербоский.

По \$100 — Богдан Артимішин, Євген Бачинський, В. Т. Брикович, Володимир Бровар, Тарас Ванчикський, Богдан Геврик, Омелья і Марія Граб, д-р Роман Граб, Кость Гречак, о. Степан Заричний, Йосиф і Євгенія Керляжани, Наталія і Володимир Масюки, Анастасія і Володимир Мерещакі, Соня Микитка, Кузьма Миронович, Іван і Параня Мишук, Христина і Юрій Навроцькі, Роман і Леся Романішин, Мирослав Солчанник, Михайло Стальмашук, Катерина Терлецька, Федеральна Кредитивна Кооператива „Самопоміч“ в Елізабет, Н. Дж. Іван і Галія Шуплат.

\$60 — Осип Дрозд.

По \$50 — Зеновія Воробець, Роман і Валентина Глух, Франко і Марта Гурин, Станіслава Дворян, Ераст і Валентина Дзюбинські, Іван Лесько, мгр Олександр Луцький, Василь Носенко, Павло і Софія Серна, Теодор і Надія Сплас, Ярослава Терлецька, Тимотій і Анна Школяр, Августин і Алла Юзв'як.

\$40 — П-во Менцінські.

По \$25 — Павло Колісник, Петро і Ірина Шпирка.

По \$20 — Петро Гула, д-р Василь Малиновський.

\$10 — Мгр Юліан Бачинський.

У світлу пам'ять з призначенням на реалізацію Гарвардського проєкту в тисячоліття хрищення Руси-України пожертвували:

Степан і д-р Валентина Савчуки — \$2,000 в пам'ять мамі бл. п. Олені з Лукашів Рівнинено.

Д-р Олег і д-р Іванна Ратичі — \$2,000 в пам'ять батьків бл. п. Івана Мірчука і бл. п. Василя Ратича.

Лідія Одежинська з дітьми — \$1,000 в першу річницю смерті мужа, батька й дідуся — бл. п. Івана Одежинського.

Марія Храплива — \$1,000 в світлу пам'ять мужа бл. п. проф. д-ра Зіновія Храпливого.

Стефан Глют із сином Стефаном — \$150, Анна Герман, Августин і Марія Сумик, Євген Шафран з дружиною сином Борисом — по \$100, Павло і Любов Войнов, Дана і Микола Глют, Лідія і Орест Глют, Любомир Калинич, Лідія і Богдан Паславські, д-р Іван Сумик, Катерина і Тарас Шмагала по \$50, Юстина і Осип Голосівські — \$30, Модест Венгрінович з дружиною, Євген Волошин з дружиною, п-во Германі, п-во Марушакі, Віра Яворська — по \$25, Євген і Іван Ропке — \$10 в пам'ять бл. п. Анни-Марії Глют.

Д-р Леонід і Оксана Мостовичі — \$100 замість квітів на могилу св. п. Марії Шарої.

Іван Я. і Іванка Хамуляки — \$100, Константин і Параска Малахов — \$20 замість квітів на могилу св. п. Осипа Ховаяла.

Марія Андрусак — \$100 в першу річницю смерті чоловіка бл. п. д-ра Іллі Андрусак.

Ірина і д-р Павло Джулі — \$100 замість квітів на могилу бл. п. д-ра Богдана Лончини.

Д-р Іван Кіндрат — \$100 в пам'ять св. п. д-ра Іллі Волинця.

Міра Повх — \$100 в другу річницю смерті мужа бл. п. Андрія Повха.

Василь Носенко — \$50 в пам'ять св. п. батька Григорія і брата, що згинув з рук НКВД та в пам'ять рідних, знищених голодом у 1932/33 рр.

Володимир і Ганна Смага — \$50 в пам'ять батьків св. п. Григорія і Ганни Смаги.

Д-р Юрій і Мирослава Тершакові — \$50, Микола Тимків — \$30 в світлу пам'ять бл. п. Стефана Бульби.

Олена Филипович — \$50 в пам'ять сестри бл. п. Ірини Мілявської і брата бл. п. інж. Евстахія Филиповича.

Петро і Андрій Яріші, Дарія Хухра і Тарас Паш — по \$50, Анна і о. дякон Богдан Тарнавські — \$25 замість квітів на могилу бл. п. Осипа Гарасимика.

Іван Дмитрик — \$50, Петро Гладш, Віра Миколенко — по \$10 замість квітів на могилу бл. п. Анелі Дмитрик.

Надія Юрчицька — \$30 в першу річницю смерті брата бл. п. д-ра Романа Топольницького.

Лідія Бульба, Юлія Сось — по \$20, Софія Лозинська — \$10 в пам'ять бл. п. Марії Сороковської.

Ярослав і Ольга Дужі, Анатоль і Ольга Ромахи — по \$10 в пам'ять бл. п. Теодора Швайку.

Збіркову акцію продовжується.

Всі чеки просимо виписувати на:

UKRAINIAN STUDIES FUND M.U.C.
(M.U.C. означає Millennium of Ukrainian Christianity)

Пожертви просимо вислати до кредитівки в Нью Йорку на адресу: Self Reliance (NY) Federal Credit Union

108 Second Avenue
New York, N.Y. 10003

або до канцелярії Комітету на адресу:

Millenium of Rus-Ukraine Christianity Committee
63 Fourth Avenue
New York, N.Y. 10003

За Комітет:

Д-р Степан Ворох

Голова

Володимир Баранецький

Фінансовий референт

В Мейплвуді вшанують жертви голоду

Мейплвуд, Н. Дж. — Іду-чи за закликом СКВУ про вшанування і відзначення трагічної річниці Великого голоду в 1932-1933 роках кожної першої неділі листопада цього і наступних років, Українська Православна Ліга тут при церкві Святого Вознесіння запланува-

ла це відзначення на неділю, 3-го листопада ц.р., після Служби Божої. Панахида по жертвах буде відслужена о год. 10.15 ранку. Відтак в парафіяльній залі буде висвітлено фільм присвячений події Великого голоду п. н. „Жни-ва розпачу“.

Виставку продовжено

Філадельфія. — Окружна Управа Союзу Українок Америки у Філадельфії повідомляє, що унікальна виставка „Втрачені архітектурні пам'ятки Києва“, яка була відкрита тут 18-го жовтня ц.р., продовжена до 10-го листопада.

Ця надзвичайна виставка, власність Українського Музею в Нью Йорку, показує шедеври української церковної архітектури, які поновилися болшевіки. Виставка відкрита: суботи і неділі, в год. 1-5-та, в тиждні — в год. 7-9-та. Виставка відбувається тут в Українському, Остівтньо-Культурному Центрі.

В ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТІ нашої Незабутньої, Найдорожчої ДРУЖИНИ І МАМИ

бл. п. Ірини Наталії Кальба

ЗАУПОКІЙНІ СЛУЖБИ БОЖІ

в церквах:

Субота, 9-го листопада 1985 р.:

Денвер, Колорадо — 8:45

Дітройт, Мишигем: Гемтрем —

Непорочного Зачаття — 8:45

Чикаго, Ілл. — св. Володимира й Ольги — 7:30

Торонто, Канада — св. Миколая — 8:30

Рим — 7:00

Неділя, 10-го листопада 1985:

Денвер, Колорадо — 8:00

Рим — 7:30

Приятелі і Знайоміх просимо згадати Покійну у своїх молитвах в цей день.

Муж МИРОСЛАВ і діти ВІРА і ПЕТРО

У ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТІ Дорогого МУЖА

бл. п.

ОЛЕСЯ КРАТКА

яка припадає 1-го листопада 1985 року

СЛУЖБИ БОЖІ

будуть відправлені

в церкві св. Ів. Хрестителя в Ньюарку, у Франції

в Мецу о. Іваном Лукецьким та Lakewood

St. Mary of The Lake.

Родина, Приятелі та Знайоміх прошу згадати в цей день Покійного в молитвах.

Дружина — Р. РОЗА КРАТКО

ПОДЯКА

Дня 19-го січня 1985 р. упокоївся в Бозі наш Найдорожчий

МУЖ, КУЗЕН, ШВАГЕР, ВУЙКО

СВ. П. Д-Р МЕД.

СТЕПАН БАНАХ

Цією дорогою складаю щирі подяки Родині, Приятелям та Знайомим, як теж б. Пациєнтам за відвідини в шпиталі, участь у похоронних відправах, висловом співчуття телефонічно і листово.

Щира подяка о. Лаврентію Лавренюкові за відвідини в шпиталі „Lenox Hill Hospital“, уділення Найсвятіших Тайн та Елеопомозання.

Дякую за похоронні відправи о. Клуни та дякові інж. Я. Ошудлякові.

Спеціальна подяка для Галі та інж. Ростика Ратичів за поміч у тих тяжких хвилинах мого переживання, як теж подяка Мамі, Сестрі, Швагрові, Кузинці Орисі Твердохліб та Вірі Менцінській за співчуття і поміч під час похоронів.

Щира подяка за квіти та вітні, які зложили біля домовини теща А. Маркевич, Швагерка й Швагер з Дітьми Генриком і Христором, родині Ратичів, родині Бедрів, бувші пациєнти і приятелі П. І. Ю. Кіндшер, Гільдегард, Готфрід П., Род. Баумгартен, род. Маніскалько, Барбара Потецька Джансон.

Дякую інж. Б. Полнянській за поміч у підготовленні тризини, а власником Holiday Inn п. Вайчуків за вірцеве підготування.

Дуже вдячна інж. Р. Ратичеві та М. Полнянській за переведення збірки на добродійні цілі після Панахиди і в часі тризини.

Подяка д-рові Т. Самотулці, інж. О. Бедрієві та п. Я. Куліш за прощальні слова на тризині.

Теж щира подяка за відправлення Служб Божих у 40-й день, Родині, Приятелям та Знайомим.

На Служби Божі за Душу Покійного зложили: Родина інж. О. І. Бедрій, М. І. Я. Вразель, Венсон, Стефанія Демчук, род. Джоппер, о. крипошанин Т. Дурбак, род. Іванюцькі, інж. М. І. М. Песіка, Ю. Криса, А. Маркевич, Н. Мельник, Н. Н., інж. Е. І. О. Олексій, інж. Р. І. Г. Ратич, род. Руснак, І. Рушай, д-р Б. І. П. Сілецькі, І. І. О. Стадницькі, П. Стасюк, інж. П. І. В. Старух, Доротея Е. Теста, І. І. М. Чеплія, І. Щерба.

В пам'ять Покійного жертвували на церкву Рождества Пресв. Богородиці в Нью Бранзвік, Н. Дж.: В. Менцінська, М. Банах, по 50.00 дол.; інж. О. І. О. Бедрій, А. І. Б. Кравчук, д-р Олег і д-р Ів. Ратич, інж. Р. І. Г. Ратич, С. І. Т. Турянський по 25.00 дол.; Б. І. М. Полнянські, А. П. І. В. Ратич, Ю. І. О. Стасюк по 15.00 дол.; Д. І. П. Пенцук 15.00 дол.; Е. І. М. Ціскі 10.00 дол.

На Лікарський Вісник працівники з аптек New York Infirmary BHN 100.00 дол.; М. Б. 50.00 дол.; д-р Т. І. Д. Само-тулка, д-р Б. І. П. Сілецькі, Дарія Кравець по 25.00 дол.; О. Бачинська 15.00 дол.; М. Рудкевич 10.00 дол.

На Гарвард — Український Студії, Фонд Тисячоліття А. М. Б. 250.00 дол.; інж. П. І. І. Твердохліб, мгр В. І. М. Чорнен-кі по 50.00 дол.

На Музей в Бавнд Бруку: А. Черний, В. І. О. Зеркаль.

На Музей в Нью Йорку: М. Янушко.

На Фонд Оборони Прав Людини в Україні: М. Степаш.

Дружина — МЕЛАНІЯ

Фундація...

(Закінчення зі стор. 1)

тову скриньку біля советської амбасаді у Вашингтоні, Д.К. на початку листопада.

„Ми розглядаємо можливість поширити цю акцію по ЗСА і Канаді — але для цього потрібно добро-вольців“, — пояснив А. Білик. При цьому зазначив, що охочі вкочитися в акцію „заклики до Москви“ можуть телефонувати безкоштовно на число телефону 1-800-824-7888 і просити Андрія Білика на екст. М. 1117. З Канади можна писати на адресу: IMAX Corp., P.O. Box 1988, Alexandria, Va., 22313.

Ця акція — лише одна з серії „публічних зв'язків“, якими займається Фундація ім. Гетьмана Мазепи. Всі акції єднає одна ціль: через пресу, фільм та інші засоби масової інформації в Америці й Канаді представити українське питання широким масам громадянства, — заявив А. Білик.

Ділимося сумною вісткою з Рідними і Знайомими, що 17-го жовтня 1985 року, упокоївся в Бозі, після важкої недуги на 54-му році життя, наш Найдорожчий

СИН, МУЖ, БАТЬКО І БРАТ

бл. п. Інженер

Богдан В. Сидорів

ВІТЕРАН АМЕРИКАНСЬКОЇ АРМІЇ, народження 18-го березня 1932 р. у Ходорів, Україна.

ПОХОРОН відбудеться в суботу, 19 жовтня 1985 р. з української католицької церкви св. Володимира в Ютіці, Н. Й. на українській католицькій цвинтарі у Whitesboro, N.Y. біля Ютіки.

Горем опечалені:

батьки — СТЕФАН І СТЕФАНІЯ СИДОРІВ

